

ПРОТОКОЛ

№ 145

гр. Дупница , 12.07.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, I-ВИ СЪСТАВ НО в публично заседание на дванадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ели Г. Скоклева

при участието на секретаря Росица К. Ганева
Сложи за разглеждане докладваното от Ели Г. Скоклева Административно наказателно дело № 20211510200565 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 11:20 часа се явиха:

Жалбоподателят ИВ. Б. Г., редовно призован, не се явява. Вместо него адв. С., упълномощен от по-рано.

За административнонаказващия орган РУ-Рила, редовно призован, не се явява представител.

Явяват се актосъставителят и свидетелят по акта.

Адв. С.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че следва да даде ход на делото, и

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА: Производството е образувано по жалба от ИВ. Б. Г. против Наказателно постановление № 20-0332-000345/03.07.2020г. на Началника на РУ-Рила към ОД на МВР – Кюстендил.

Адв. С.: Поддържам жалбата. Да се приемат приложените към същата доказателства. Да се разпитат актосъставителят и свидетелят по акта. На настоящия етап нямам искания и доказателства.

Снема самоличност на актосъставителя и свидетеля:

ИВ. В. ЦВ. - 35 години, женен, неосъждан, без дела и родство с жалбоподателя, служител на въззиваемата страна.

ИВ. В. СТ. - 29 години, неосъждан, без дела и родство с жалбоподателя, служител на въззиваемата страна.

Свидетелите, поотделно предупредени за наказателната отговорност при условията на чл. 290 от НК, поотделно обещаха да кажат истината, след което свидетелят С. бе изведен от залата.

Актосъставителят И.Ц.: Поддържам изцяло констатациите в акта. Нарушението е за служебно прекратена регистрация на автомобила – административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДВП. Актът беше съставен в отсъствие на водача. Нарушението е установено впоследствие. Доколкото помня актът е съставен, след това имаше информация от колеги, че лицето е извън България.

Адв. С.: Нямам други въпроси.

Свидетелят И.С.: Присъствах при съставянето на акта. Не си спомням дали същият беше съставен в присъствието на водача.

Адв. С.: Нямам въпроси. Не възразявам свидетелите да бъдат освободени.

СЪДЪТ освободи свидетелите от залата, след съгласие на адв. С..

Адв. С.: Представям и моля да приемете трудов договор на жалбоподателя.

СЪДЪТ счита, че следва да приеме представения трудов договор, и

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА представения от защитата трудов договор като доказателство по делото.

Адв. С.: Нямам други искания и няма да соча нови доказателства.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА и ПРИСЪЕДИНЯВА доказателствата по преписката.

Счита делото за изяснено от фактическа и правна страна, и

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. С.: Уважаема госпожо Съдия, считам, че обжалваното НП № 20-0332-000345 от 03.07.2020 г. на началника на група в РУ-Рила към ОДМВР-Кюстендил, е незаконосъобразно, а жалбата на моя доверител - за основателна. Подробни съображения в тази насока са изложени във въззивната жалба. Допълвам следното:

1. В производството по установяване на административното нарушение и налагане на административните наказания са допуснати съществени нарушения.

1. 1. НП е издадено в нарушение на общите процесуални правила по ЗАНН, поради което са нарушени правата ми и на основните начала на правото по см. на чл. 1 от ЗАНН.

От съдържанието на атакуваното наказателно постановление не става ясно на какво основание е издадено същото - дали въз основа на направеното предложение за налагане на административно наказание от страна на Районна прокуратура-Дупница и постановлението за отказ да се образува наказателно производство или въз основа на съставения срещу жалбоподателя АУАН, тъй като в НП са посочени като използвани доказателства, както съставения АУАН, така и постановлението за отказ да се образува наказателно производство, но не са изложени мотиви, кой от тях е ползван като основание за издаване на наказателното постановление. Липса на мотиви не дава възможност да се извърши и проверка за обоснованост на наказателното постановление, предвид различията, които съществуват между тях. В тази връзка е *Решение № 333 от 10.04.2014 г. по КАНД № 3701/2013 г. на Административен съд-Пловдив.*

1. 2. АУАН е съставен в нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, без да е налице хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН.

Основният принцип за съставяне на АУАН е регламентиран в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, който определя, че актът се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН допуска изключение от основното правило - актът да се състави в отсъствие на нарушителя, само ако след покана същият не се яви. От събраните писмени и гласни доказателства е установено безспорно, че нарушителят не е поканен за съставяне на АУАН, поради което същият не е бил известен по предвидения от закона ред за започналото административнонаказателно производство срещу него. В показанията си актосъставителят признава, че е съставил АУАН в отсъствие на нарушителя, както и че жалбоподателят не е канен да се яви за съставяне на акта. Нарушено е правото на защита на санкционирания субект изначално, тъй като е лишен от възможността непосредствено да възприеме действията на контролните органи по съставяне на АУАН и по формулиране на повдигнатото му обвинение. Нарушението е от категорията на съществени и представлява самостоятелно основание за отмяна на НП. В тази връзка срв. *Решение № 141/09.07.2020 г. по КАНД № 129/2020 г. на Административен съд-Кюстендил*.

1. 3. При издаването на АУАН и НП са нарушени разпоредбите съответно на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като нито в АУАН, нито в издаденото въз основа на него НП, е направено пълно и точно описание на твърдяното нарушение, както и на обстоятелствата, при които е било извършено, а в НП и на доказателствата, които го потвърждават.

В случая е налице оксиморон, тъй като в обстоятелствената част на АУАН и НП от една страна се сочи, че автомобилът не е регистриран, а от друга, е записано, че същият е с рег. № КН 6193 ВА, тоест по този начин в двата акта се релевира, че е регистриран.

Жалбоподателят е разбрал, че процесният автомобил е бил със служебно прекратена регистрация на 24.03.2020 г., когато в дома му от полицейски служител е бил връчи предварително написания АУАН.

Пропускът да се опише твърдяното административно нарушение с всичките обективни и субективни признаци представлява съществено процесуално нарушение, тъй като поначало крие неопределеност на обвинението и нарушава правото на защита на обвиненото лице (арг. от *Решение № 377 от 13.08.1983 г. по н. д. 355/80 г., ВС, II н. о.*). АНО не е констатирал пропуска да се опише в акта нарушението и също е издал постановлението без да го индивидуализира по посочения от закона начин. Налице е едно бланкетно обвинение. За мен е неизвестно срещу какво конкретно следва да градя защитата си. Допуснато е процесуално нарушение по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Гореизброените процесуални нарушения, които са съществени, от една страна са довели до ограничаване на правото ми на защита, а от друга - до нарушение на строго формалния характер на административнонаказателното производство, подчиняващо се на строго регламентирани правила.

1. 4. В НП е налице противоречие между мотиви, правна квалификация на деянието и наложената санкция, поради което АНО е нарушил чл. 27, ал. 1 от ЗАНН, тоест материалния закон.

АНО е приел, че към момента на проверката превозното средство е с прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Деянието на жалбоподателя е квалифицирано като нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, за което му е наложено наказание по чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП създава общо правило на поведение по пътищата, отворени за обществено ползване да се управляват само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. За да е съставомерно деянието от обективна страна по посочената разпоредба, управляваното МПС следва да не е регистрирано и да е без табели, които условия трябва да са налице при условията на кумулативност. Отсъствието на което и да е от тях обуславя неточна правна квалификация на деянието. В конкретния случай управляваното от жалбоподателя МПС, макар и със служебно прекратена регистрация, е било с регистрационни табели, поради което деянието е неправилно квалифицирано като нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Пестеливото и неясно словесно описание на твърдяното нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗАНН, че автомобилът е с прекратена регистрация по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, не може да бъде квалифицирано като такова по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Тази непълнота във фактическото описание на нарушението пречатства жалбоподателя да разбере за какво е ангажирана административнонаказателната му отговорност, както възпрепятства и съдебния контрол за законосъобразност на издаденото наказателно постановление. Непълнота във фактическото описание на нарушението представлява процесуално нарушение от категорията на съществени, което не може да бъде санирано във фазата на оспорване на наказателното постановление.

Така словесно описаното нарушение не може да бъде санкционирано по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, тоест, че автомобилът не е регистриран по надлежния ред. Цитираните две правни норми (чл. 140, ал. 1 и чл. 175, ал. 3 от ЗДвП) имат съвсем други хипотези. Констатираното на 14.02.2020 г. (както е записано в АУАН) в централна база КАТ, че автомобилът е бил с прекратена регистрация, по какъв начин и по кой именно надлежен ред е прекратена регистрацията, не попада в нито една от хипотезите на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, тъй като е непълно. От друга страна, нормата на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП е бланкетна и съдържанието ѝ се запълва от конкретни разпоредби, които следва да бъдат указани. Указаната такава на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП е ирелевантна в случая и не попада в хипотезата на чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП.

Чл. 175, ал. 3 от ЗДвП гласи: „Наказва се с лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 лв. до 500 лв. водач, който управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер“.

Актосъставителят и АНО са приели, че аз съм управлявал процесния автомобил, който не е бил регистриран по надлежния ред, респ., че е бил със служебно прекратена регистрация по см. на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. С това наказващият орган е посочил, че е нарушена нормата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП (без са е посочено коя от хипотезите на тази правна норма е нарушена!). Видно е обаче, че сочената норма е бланкетна по своя характер, тъй като единственото, което предвижда е, че „по пътищата, отворени за обществено

ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места (...)” - т. е. тази бланкетна норма визира общото задължение водачите да управляват регистрирано МПС и същата е повече от очевидно, че не съдържа в себе си каквито и да са условия, от които да се изведе защо управляваното от мен МПС е с прекратена регистрация. В подкрепа на този извод е и разпоредбата на ал. 2 на чл. 140 от ЗДвП, в който законодателят изрично е предвидил, че „Условията и редът за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, се определя с наредба на министъра на вътрешните, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната”. Наредбата определяща този ред е Наредба № I-45/24.05.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторни превозни средства и ремаркета в Република България, предназначени за движение по пътищата (с изключение на тролейбусите, верижните, строителните и селскостопанските самоходни машини) задължително се регистрират от органите на Пътна полиция, като в чл. 22 от Наредбата са определени видовете регистрации. Наказващият орган не е съобразил това обстоятелство и не е изследвал пълната и правилна юридическа квалификация на извършеното от мен нарушение, а се е задоволил единствено с това да посочи като нарушена нормата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, което намирам за ограничаващо правото на защита на нарушителя и съставляващо процесуално нарушение. Дори да се приеме, че процесното МПС е с прекратена регистрация, това обаче не води автоматично до извода, че съм извършил нарушение на действащото законодателство и наказващият орган е бил длъжен за пълнота на обвинението и в изпълнение на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН да посочи коя от възведените в закона забрани или кое от вмененото със закона задължение не е изпълнено от жалбоподателя. Не може да се приравни на изпълнение на това негово задължение посоченото единствено в АУАН, че водачът е нарушил чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Констатираната неяснота на НП е невъзможно да бъде отстранена от настоящата инстанция. Същата от своя страна е съществено процесуално нарушение, тъй като отразената правна квалификация в акта за нарушение и наказателното постановление определят рамките, в които арушителят

упражнява правото си на защита. Ето защо непълното и/или неточно посочване на юридическото обвинение се приема за нарушение на правото на защита на нарушителя, а това от своя страна във всички случаи води до порочност на издаденото наказателно постановление, поради което намирам, че НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Поради наличието на формални предпоставки за отмяна на НН, считам, че е безпредметно обсъждането на правилността на така издаденото НП, а именно - налице ли е административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, виновно ли е извършено същото и правилно ли е приложена санкционната разпоредба.

2. Не се доказва, че жалбоподателят е извършил виновно административно нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, по пътищата отворени за обществено ползване се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационни номера, поставени на определените за това места.

В хода на административнонаказателното производство, както и в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция, не са събрани доказателства, че жалбоподателят е управлявал превозното средство със знанието, че управлява МПС, което е спряно от движение и в този смисъл не се установява субективната страна на нарушението. Не е доказано, че нарушението е извършено виновно. Вината не може да се предполага, като нарушението следва да се докаже от административнонаказващия орган по несъмнен начин с всичките му елементи от обективна и субективна страна. В конкретния случай не е доказана субективната страна на нарушението, поради което следва извода, че жалбоподателят не е осъществил състава на нарушението, който извод е в съответствие с материалния закон. Съзнанието за липсата на сключена застраховка "Гражданска отговорност" към момента на съставянето на акта е ирелевантно, доколкото то касае друго по вид административно нарушение. Съставът на административното нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП предполага от субективна страна наличие на пряк умисъл. От установената фактическа обстановка и обективиранияте действия на нарушителя се установява, че не е съзнавал обществено опасния характер на деянието - той не е знаел и не е съзнавал основни елементи от състава на

административното нарушение - че е прекратена служебно регистрацията на управлявания автомобил. Най-малкото няма посочени факти, които да установяват обратното. (При проверката автомобилът е бил с рег. табели, а жалбоподателят е представила на контролния орган СРМПС-част II, валидна застрахователна полица ГО, валидно удостоверение за преминат ГТП на автомобила и винетка. В противен случай контролните органи ще съставят АУАН, ако тези документи не са били налице.) Незнанието на тези обстоятелства изключва умисъла и не може да се направи извод, че нарушителят е предвиждал и искал настъпването на обществено опасните последици. Същият не е бил длъжен и не е могъл да предвиди и предотврати обществено опасните последици. Не е имал никаква възможност да направи справка в масивите на КАТ-ПП дали е прекратена регистрацията на автомобила и кога. Няма обективно как той да знае, от коя точно дата контролният орган служебно е отбелязал в автоматизираната информационна система прекратяване на регистрацията на процесното МПС. Това обстоятелства изключва и непредпазливостта. Следователно липсва субективният елемент от състава на административното нарушение, което дава основание да се приеме, че деянието не съставлява административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. В случая следва да се има предвид, че в административнонаказателния процес виновното поведение на дееца не би могло да се предполага, а следва да се докаже с всички способи на доказване по НПК и с всички доказателства и доказателствени средства. Наличието на постановление на Районна прокуратура-Дупница за отказ за образуване на наказателно производство и изпращането му на административнонаказващия орган, не сочи за обратното. Това е така, защото наказващият орган следва сам да изгради свободното си убеждение по фактите, съставомерността на деянието и приложимия закон, а не да се основава на констатациите, съдържащи се в постановлението на прокурора. Последното, за разлика от определенията, решенията и присъдата на съда, не се ползва със сила на пресъдено нещо, още повече, че в конкретното постановление е посочено, че преписката се изпраща за преценка за реализиране на административнонаказателна отговорност по отношение на нарушителя.

Не може да се постави знак за равенство между обстоятелството, че деецът е бил длъжен да знае, че при липса на сключена задължителна

застраховка "Гражданска отговорност" регистрацията на моторното превозно средство се прекратява и обстоятелството, че е налице такова прекратяване. В случая по отношение на второто обстоятелство, по делото липсват данни прекратяването да е било съобщено на жалбоподателя или пък до него по какъвто и да е начин да е достигнала информация за това, че процесният автомобил вече е с прекратена регистрация. Знанието на закона относно последиците от несклучването на задължителната застраховка не е знание за настъпването на тези последици, като се има предвид, че същите, както вече се посочи, не настъпват автоматично по силата на закона (т. е. от момента в който МПС е без застраховка да се счита за такова с прекратена регистрация), а прекратяването на регистрацията се извършва от компетентния орган на основание на разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП след уведомяването му, че е налице предвидената в нормата хипотеза. Именно поради факта, че собственикът на автомобила няма как да знае кога ще настъпи това уведомяване, респективно ще бъде прекратена регистрацията на автомобила, законът е предвидил той да бъде уведомен за извършеното прекратяване на регистрацията, от който момент той е длъжен да знае, че при управление на превозното средство с прекратена регистрация осъществява състав на административно нарушение. В тази връзка е важно да се отбележи, че на 14.02.2020 г. жалбоподателят се е сдобил с застрахователна полица „ГО“ и регистрацията на процесния автомобил е била възстановена автоматично (срв. справките от ГФ и от сектор „ПП-Кюстендил). Тоест веднага на другия ден, след като е бил спрян за проверка и е разбрал за служебно прекратената регистрация на управлявания от него автомобил, а това е станало на 13.02.2020 г. около 17:00 ч, видно от АУАН, жалбоподателят се е сдобил с застрахователна полица „ГО“. От всичко изложено дотук може да се направи единствения обоснован извод, че в конкретния случай безспорно са налице обективните признаци на административно нарушение по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, но липсва субективния елемент на нарушението, включително и под формата на непредпазливост, по отношение наличието (съществуването) на релевантните за това нарушение фактически обстоятелства.

В хода на административноназначателното производство АНО не е събрал доказателства за това кога и по какъв начин собственикът на автомобила е бил уведомен съгласно разпоредбата на чл. 574, ал. 10 от КЗ -

"Информационният център на Гаранционния фонд уведомява собствениците на моторни превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка" и кога същият този контролен орган, имащ задължение по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, е уведомил собственика на МПС, че служебно е прекратена регистрацията му, поради получено уведомление от Гаранционен фонд по чл. 574, ал. 11 от КЗ. Такива доказателства не са събрани и от прокурора. В писмото на Гаранционния фонд до Районен съд-Дупница по настоящото дело е посочено (дори е подчертано), че органът по регистрация, тоест съответната служба към МВР, уведомява собственика на превозното средство при служебно прекратяване на регистрацията, съгласно разпоредбата на чл. 18б, ал. 2 от Наредба № I-45/24.03.2000 г. на МВР. Липсват доказателства, че Гаранционния фонд или компетентна служба към МВР е надлежно уведомила собственика на процесното МПС за служебно прекратената регистрация, действаща към 13.02.2020 г. Последващите действия по служебното прекратяване прекратяването на регистрацията на превозното средство от страна на органите на МВР следва да бъдат сведени до знанието на собственика му, както и тези органи да изпълнят задължението си по чл. 143, ал. 11 от ЗДвП да изискат и получат регистрационните табели и свидетелството за регистрация - част II. В делото липсват доказателства, че такива действия са били предприети. АНО не е установил изпълнението на това изискване, доколкото не се твърди, а и не се представят надлежни доказателства за уведомяването на санкционираното лице. Изпратеното от Гаранционния фонд до ДНРС копие от уведомление № 005924/15.06.2020 г., е ирелевантно към предмета на делото, тъй като е от дата, която е след 13.02.2020 г., когато е установено управлението на процесния автомобил от жалбоподателя и след 04.03.2010 г., когато е съставен процесния АУАН, с който е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Липсват доказателства кога и как уведомлението е изпратено на жалбоподателя и дали е получено от същия. Липсват доказателства за наличието, изпращането и получаването на друго уведомление. В разглеждания случай уведомяване на собственика на процесното МПС след прекратяването на регистрацията на

автомобила, не е извършено. Следователно към момента на проверката за жалбоподателя липсва надлежно уведомяване. Неуведомяването за прекратената регистрация, към момента на проверката, в случая са попречили на жалбоподателя да осъзнае общественотоопасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобил с прекратена регистрация и да предвиди или да допусне настъпването на общественотоопасните му последици. Прекратяването на регистрацията на автомобила като последица от липса на валидна застраховка съставлява сложен фактически състав, включващ задължение и на прекратяващия регистрацията орган да уведоми собственика, което е визирано в чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Когато липсват доказателства собственикът да е уведомен, то тогава същият няма съзнание за осъществен състав на нарушение. За да се приложи санкциониращата норма на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, следва да са настъпили предпоставките на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. В тази смисъл са: *Решение № 193/23.09.2020 г. по КАНД № 126/2020 г. на Административен съд-Кюстендил; Решение № 114/18.06.2020 г. по КАНД № 103/2020 г. на Административен съд-Кюстендил; Решение № 94/04.06.2020 г. по КАНД № 66/2020 г.; Решение № 38 от 17.03.2020 г. по к. адм. н. д. № 242 / 2019 г. на Административен съд-Кърджали; Решение № 847 от 18.06.2020 г. по адм. н. д. № 1187 / 2020 г. на 23 състав на Районен съд-Варна; Решение № 1526/19.07.2019 г. по к. адм. н. д. № 1520/2019 г. на XXIX състав на Административен съд-Варна; Решение № 260054 от 26.09.2020 г. по адм. н. д. № 1671 / 2020 г. на VII състав на Районен съд - Стара Загора; Решение от 18.06.2020 г. по к. адм. н. д. № 77 / 2020 г. на III състав на Административен съд - Стара Загора; Решение № 75 от 06.02.2020 г. по адм. н. д. № 57 / 2020 г. на IX състав на Районен съд-Стара Загора; Решение от 13.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 97 / 2020 г. на IV състав на Административен съд-Русе; Решение № 64 от 21.02.2019 г. по к. адм. н. д. № 25 / 2019 г. на Административен съд-Шумен.*

Регистрацията от своя страна е административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер. По делото не се доказва по категоричен начин за управляваното от жалбоподателя моторно превозно средство да е нямало такова административно разрешение, поради което вмененото му във вина

нарушение е недоказано. По тези съображения наказателното постановление следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗАНН, административно нарушение е това деяние, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В настоящия случай обаче не може да се направи извод, че поведението на жалбоподателя, което се субсумира под състава на административно нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, е извършено виновно. Превозното средство не е негова лична собственост, като същото е притежание на физическо лице, за което именно е съществувало задължението да сключи застраховка ГО и в резултат на чието бездействие се е стигнало до прекратяване на регистрацията на превозното средство. При това обаче, доколкото липсват данни за служебната дерегистрация да е уведомен собственика или да са били изети свидетелството за регистрация или снети регистрационните табели, не може да се вмени нито в негова вина, нито във вина на трето лице, каквото се явява жалбоподателят, управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. И което е най-важно - няма доказателства, че служебното прекратяване на регистрацията е било известно на жалбоподателя към момента на проверката в процесната дата. Наистина служебното прекратяване е законова последица от друго нарушение (несключване на застраховка ГО на автомобилистите) и като такава тя следва да е известна като принудителна мярка във връзка с определено бездействие. Това, че принципно автомобилът подлежи на дерегистрация не влече след себе си като последица знанието на собственика или на ползвателя досежно този факт, доколкото той категорично не знае точно към кой момент (към коя дата) автомобилът вече е дерегистриран, защото това е резултат от процедура въз основа на конкретен компетентен орган, който е възможно да бездейства известно време, преди да предприеме действия по дерегистрацията или пък въобще да не ги предприеме. В настоящия случай, доколкото се касае за формално нарушение, т. е. такова лишено от общественоопасни последици, по дефиниция вината е възможна само под формата на умишъл. Незнанието на част от обективните елементи на състава на нарушението обаче, а именно - прекратяването на регистрацията по служебен път, налага извод за липса на виновно поведение, доколкото нарушителят е действал в условията на

фактическа грешка по смисъла на чл. 14 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, която всякога изключва умисъла.

Отделно от това, ако МПС е било спряно от движение, респ. е със снета регистрация, е следвало регистрационните табели и СРМПС-част 2-ра - да са иззети със заповед за ПАМ, както и да има залепен стикер на предното стъкло на автомобила. Нито едно от тези две обстоятелства обаче не е констатирано от проверяващите и не е било налично. Прекратяването на регистрация на автомобил е принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а от ЗДвП и се налага по реда, предвиден в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП с мотивирана заповед на компетентен орган, която подлежи на съдебен контрол. В случая нито в АУАН, нито в НП е посочена съответната заповед, както и че същата е влязла в сила, т. е. не е налице обективен елемент от състава на нарушението по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, а именно, че автомобилът не е бил регистриран, респ. с прекратена регистрация.

Считам, че деянието, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя, е с ниска степен на обществена опасност. Същият работи като шофьор и в делото не се съдържат данни за извършени от него груби нарушения на ЗДвП. Вмененото му процесно нарушение е инцидентно в неговата практика. Важно е да се посочи, че веднага след процесната проверка, която е извършена на 13.02.2020г., на другия ден жалбоподателят е заплатил застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобила и на същия е била възстановена регистрацията в 14:21 часа.

Предвид гореизложеното, моля да отмените атакуваното НП като незаконосъобразно.

Съдът обяви, че ще се произнесе с решение в срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11:30 часа.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____

Секретар: _____